

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

Сардори Академияи Вазорати корҳои дохилии Ҷумҳурии Тоҷикистон, доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсент, генерал-майори милитсия

Шарифзода Ф.Р.

« 17 » _____ соли 2023

ТАҚРИЗИ

муассисаи пешбар ба таҳқиқоти диссертатсионии Ғафорова Шаҳноза Абдучабборовна дар мавзӯи “Хусусиятҳои криминологии зӯрварӣ дар оила ва роҳҳои пешгирии он” барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12 00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ

Мутобиқати муҳтавои диссертатсия ба ихтисос ё соҳаи илми зълоншуда. Таҳқиқоти диссертатсионии Ғафорова Шаҳноза Абдучабборовна кори илмии анҷомёфта ба ҳисоб рафта, аз тарафи муаллиф мустақилона омода карда шуда, мавзӯ ва мазмуни таҳқиқот бо шиносномаи ихтисоси 12. 00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ, ки аз рӯйи он ба Шурои диссертатсионӣ мувофиқи фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз санаи 7 январи соли 2022, № 16 ҳуқуқи қабули диссертатсияҳо барои Ҳимоя дода шудааст, мувофиқ мебошад.

Саҳми илмии доғалаб дар ҳалли масъалаи илмӣ ё коркарди проблемаи илмӣ бо арзёбии аҳамияти он:

Оила ҷузъи асосии ҷомеа ба ҳисоб рафта, бо тамоми муносибатҳои пайдошаванда дар ҷомеа алоқамандии зич дорад. Маҳз дар оила дарки фаҳмишҳои аввалин, аз қабилӣ ба ҳогузори киридор, ҳаракат, хостаҳою одатҳо ва дигар муносибатҳои ҷамъиятӣ пайдо мегарданд. Ҳамин дарки аввалини инсон аз оила сабаби он шуда метавонад, ки минбаъд шахс маълумоти аз муҳити атроф гирифтаашро ҷӣ гуна қабул менамояд ва ё дар муносибатҳои ҷамъиятӣ ба ҳайси кӣ баромад мекунад. Аз ин рӯ, зарур аст, ки ҳар як муносибати дар оила пайдошавандаро дақиқ омӯзем, зеро муносибатҳои дар оила пайдошаванда бо ҳам алоқамандии зич доранд ва ҳамин алоқамандии гумонбару қурбонӣ дар ҷиноятҳои характери виктимологидошта зинаи асосӣ ба ҳисоб мераванд. Ҷӣ тавре ки Колпакова қайд намудаанд: ”Муносибати

байниҳамдигарии аъзоёни оила ҳаммонанди муносибатҳои ҷамъиятиест, ки ҳар як аъзои он нақши муайяни худро доранд. Яке аз зинаи асосӣ барои иштирокчиёни муносибатҳои мазкур, ин интизории онҳо аз ҳамдигариашон мебошад. Муҳити оилавӣ низ аз он вобастагӣ дорад, ки субъектони он нақши худро иҷро намудаанд ё не.

Маврид ба тазаккур аст, ки диссертант дар ҳалли як зумра масъалаҳои илмие, ки марбут ба хусусиятҳои криминологии зӯрварӣ дар оила ва роҳҳои пешгирии он мебошанд, ба муваффақият ноил гардида, ҳамзамон мушкилоти илмиро қорқард намудааст, ки ҳалли онҳо барои рушди илми ҳуқуқшиносии ватанӣ ва тақмили қонунгузори кишвар метавонанд саҳми назаррас гузоранд:

1. Дар таҳқиқоти мазкур нақши қалидиро таҳлили криминологии ин зухурот мебошад, ки аз назарияҳои олимони соҳаҳои мухталифи ҳуқуқӣ иборат аст. Мувофиқи ақидаи пешниҳоднамудаи муаллиф, зӯрварӣ яке аз рафтори пурхашму ғзаби инсон аст, ки дар мавриди ҷанг, ҷинойт ва дигар намудҳои рафтори ғайриқонунии ашхоси муайян зоҳир мешавад, дар зери таъсири муҳит ташаккул меёбад ва асосан натиҷаи раванди иҷтимоишавии вайроншуда аст (саҳ.30). Дар натиҷаи омӯзиши муҳтавои «зӯрварӣ» ва мафҳуми овардашудаи диссертант намудҳои зӯрвари оилавиро ба гурӯҳҳои зерин ҷудо намудан мумкин аст: зӯрвари ҷисмонӣ; зӯрвари рӯҳӣ (эҳсосотӣ); зӯрвари шахвонӣ; зӯрвари иқтисодӣ.

2. Диссертант дуруст зикр мекунад, ки қурбонӣ зӯрвари оилавӣ бо шахси ҷинойтсодиркунанда ва ё ҳуқуқвайронкунанда дар робитаи ногусастани қарор доранд. Яъне, ҷинойтҳои характери виктимологидошта асосан бо иштироки ҳар ду тараф, ҳам ҷабрдида ва ҳам ҷинойткор пайдо мегарданд. Барои дастгирии нуқтаи назари мазкур мо метавонем, ки як қатор назарияҳоро пешниҳод намоем. Қолпакова чунин қайд менамояд: “Робитаи ногусастани қурбонӣ ва ҳуқуқвайронкунанда дар ҳолатҳои ҳама намуди муноқишаҳо ба назар мерасад, аммо ҷинойтҳои характери зӯрваридошта, ки дар оилаҳо содир мегарданд, доимо дар як вазъияте қарор доранд, ки тарафҳои ҳолати мусбиро манфии якдигариҳо хуб мебаранд. Аз ҳамин сабаб, онҳо (ҷинойткор ва ҷабрдидаи қирдори ӯ) метавонанд, ки ба ҳамдигар таъсири қавитар расонанд. Аз ҳамин ҷиҳат дар қонуншиканиҳои характери виктимологидошта аз ҳама ҳолати муҳим ошкорнамоии алоқаи гумонбаршуда бо қурбонӣ мебошад. Дар алоқа бо назарияи мазкур ҷинойткор ва ҷабрдида дар марҳилаи муайяне бо ҳам дар алоқа буда, ба муддати тӯлонӣ ва ё кӯтоҳе дар ҳамкорӣ қарор доранд ва ҷабрдида дар қирдоре, ки зидди ӯ равона карда шудааст, саҳми

назаррас мегузорад. Набояд аз хотир баровард, ки барои таҳқиқи ҷинойтҳои характери виктимологидошта робитаи гумонбаршуда бо қурбонӣ аҳаммияти хосса дорад. Аз қабилӣ муносибати гумонбаршуда бо зан (шавҳар), фарзандон ва дигар хешовандони наздик.

3. Бо мақсади муайян намудани гурӯҳҳои алоҳидаи ҷинойтҳои хусусияти виктимологидошта муаллиф гурӯҳбандии рафтори қурбонӣро ба намудҳои ҷудогона ба роҳ мондааст. Асосан, дар илми криминологӣ ду намуди рафтори қурбонӣро фарқ карда мешавад: қурбонӣро устувор (аз шахс вобаста аст) ва қурбонӣро ноустувор (аз вазъияти бавуқӯмада вобастагӣ дорад). Аммо назарияҳои илмӣ доир ба ин мавзӯ гуногунанд. Яъне нафароне, ки муҳити зӯрваронаи оилавӣ аллақай ба тарзи доимии зиндагии онҳо таъдир ёфтааст ва бо гузашти муҳлати муайян намудҳои гуногуни зӯрвариро қурбонӣ таҳаммул менамояд. Ғайр аз назарияҳои овардашуда дигар олимони низ вобаста ба минтақаи зист ва дигар омилҳо навъҳои гуногуни қурбонӣро виктимологӣ зӯрварӣ дар оиларо ҷудо намудаанд. Аммо қайд намудан бамаврид аст, ки ҷабрдидагони зӯрварӣ дар оила танҳо дар ду ҳолати асосӣ хусусияти виктимологиро соҳиб мегарданд. Якум, нафароне, ки ҳаракатҳои онҳо аз шахсияти онҳо вобастагӣ доранд. Дуюм, шахсоне, ки қирдорҳои онҳо дар натиҷаи расонидани таъсири муҳити атроф тағйир меёбанд. Яъне, ба муҳити атрофшон вобастаанд.

4. Тарафи дигари мусбӣ рисола дар он аст, ки роҳҳои пешгирии зӯрварии оиларо бо истифода аз санадҳои ҳуқуқии давлатӣ пешбинӣ карда шудааст. Дар айни замон, ин низом аз Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон сарчашма гирифтааст. Инчунин, қабул гардидани қонуни мазкур, дар масъалаи пешгирии зӯрварӣ дар оила, давраи навро ба вуҷуд овард. Иҷроиши бевоситаи қонун ба зиммаи мақомоти қорҳои дохила вогузор карда шудааст. Вобаста ба ин, фаъолияти мақомоти Ваколатдор оид ба масъалаҳои ҳуқуқи инсон ва пешгирии зӯрварӣ дар оила амал менамояд. “Бояд қайд кард, ки ҷавобгарӣ - ин чораи ниҳой ва истисноӣ мебошад”. Барои қам кардани зӯроти мазкур роҳҳои пешгирӣ намудани зӯрварӣ нисбати ноқилгон дар оиларо ба таври мушаххас таҳлил намудан лозим аст.

5. Дар асоси таҳлили таҷрибаҳои дохилию хориҷӣ муаллиф усули интерактивии ташкили системаи мубориза бо ҷинойткорӣ дар оиларо ба се системаи модулии асосӣ ҷудо мекунад. 1 - субъектони таъсиррасон; 2 - объектҳои пешгирикунанда; 3 - механизмҳои назораткунанда. Бо дарназардошти системаҳои пешниҳодшуда мақомотҳои ҳифзи ҳуқуқ дар ҳолатҳои истисноӣ ҳуқуқ доранд аз номи давлат дар муносибатҳои дохилиоилавӣ даҳлат намоянд. Пешниҳод

менамоем, ки роҳҳои криминологии танзими муносибатҳои оилавӣ дар ҳолате амалӣ гардонидани шаванд, ки ба ҳаёт ва саломатии субъектони оилавӣ хатари расонидани зарар вучуд дошта бошад. Барои пешгирии зӯрварӣ дар оила нисбати ноболиғон дар амалия чорӣ намудани назорати муносибатҳои криминологии оилавӣ аз ҷониби мақомоти дахлдор татбиқ гардад.

6. Муаллиф ибраз менамояд, ки пешгирии зӯрварӣ дар оила нисбати кӯдакон аз рӯи меъёрҳои гуногун тасниф карда мешавад. Аксарият пешгирии зӯрвариро бо ду равиш ҷудо менамоянд: пешгирии зӯрварӣ бо равиши умумӣ ва махсус. Барои пешгирии зӯрварӣ нисбати ноболиғон дар оила марҳилаҳои асосии корҳои профилактикиро ба гурӯҳҳои зерин ҷудо намудан мумкин аст: коҳиш додани хатари пайдошавии хушунат дар оила; кам кардани ҳолатҳои пайдошавии зӯрварӣ дар ҷомеа; сари вақт ошкор намудан ва бартарафсозии омилҳои марбут ба зӯрварии як узви оила нисбати дигар аъзоёни он; барқарорсозии зарари расонидашуда ба қурбониёни зӯрварӣ дар оила.

7. Муаллиф дуруст ибрази ақида мекунад, ки барои корҳои пешгирикунандаи бомуваффақият ва маҳв кардани муносибати зӯрварона нисбати ноболиғон дар оилаҳо баробар бо мақомоти давлатӣ ва институти ваколатдорони ҳуқуқи кӯдак бояд ташкилотҳои гуногуни ҷамъиятӣ таъсис дода шаванд. Масалан, барои кӯдаконе, ки дар шароити душвори зист қарор доранд, фонд таъсис дода шавад ва барои корҳои пешгирикунанда ҷихати беҳбудӣ, беназоратӣ, бесарпаноҳӣ ва ҷинояткории оилавӣ дар давраи муайян ҳисобот ба мақомоти дахлдор пешниҳод гардад. Фаъолияти онҳо бояд ба ташаккули муносибати таҳаммулнопазир ба падидаҳои гуногуни зӯрварӣ нисбати кӯдакон дар ҷомеа, баланд бардоштани масъулияти волидайн барои амалҳои зидди кӯдак равонашуда, таъмини барқароршавии кӯдаконе, ки зӯрвариро аз сар гузаронидаанд, равона карда шавад. Масъалаи дигар баъди бо зӯрварӣ рӯ ба рӯ шудан ва шикоят нисбати зӯрвар мебошад, ки таҳлили махсусро талаб менамояд. Дар кишвар паноҳгоҳҳои муваққатӣ барои занону кӯдаконе, ки зӯрварии оилавиро аз сар гузаронидаанд, фаъолият менамоянд.

Натиҷаҳои мушаххаси илмӣ, ки барои он ба довталаб додани дараҷаи илмии дархостшаванда мумкин аст:

Таҳқиқоти диссертатсионӣ аввалин таҳқиқоти комплексӣ оид ба масъалаи ҳифзи оила аз зӯрварӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ба ҳисоб меравад. Нуқтаҳои илмии диссертатсия, ки ба ҳимоя пешниҳод гардидаанд, навгонии таҳқиқоти диссертатсионӣ ва натиҷаҳои ҳалли

вазифаҳои гузошташударо инъикос менамоянд.

Бо мақсади исботи гуфтаҳои қаблӣ метавон ба чанде аз натиҷаҳои илмии таҳқиқоти диссертатсионӣ ишора намуд, ки дар асоси он довталаб арзандаи дараҷаи илмии дархостшаванда мебошад:

Дар зербоби якуми боби якум масъалаҳои таҳлили криминологии мафҳум ва намудҳои зӯрварӣ дар оила мавриди омӯзиш қарор дода шудааст.

Муаллиф қайд мекунад, ки дар луғати забони тоҷикӣ ба сифати калимаи ҳаммаъноии зухуроти зӯрварӣ калимаи хушунат низ вомерхӯрад, ки барои дарки зӯрварӣ ва алоқамандии он бо хушунат таҳлили амиқи маъноҳои онҳо лозим меояд. Дар мавриди муайян намудани мафҳуми зӯрварӣ, пеш аз ҳама, ба санадҳои байналмилалӣ назар кардан зарур аст. Вобаста ба таҳқиқоти мафҳуми зӯрварӣ дар оила диссертант ба хулоса меояд, ки “зӯрварӣ дар оила ин кирдори ғайриқонунии қасдона содиршудаест, ки дар дохили оила ё байни аъзои оила, ки дорои муносибати ҳешутаборӣ буда ва ё байни ҳамсарони собиқ содиршудае мебошад, ки бо роҳи расонидани зарари ҷисмонӣ, рӯҳӣ, шахвонӣ ва иқтисодӣ ва ё таҳдиди расонидани чунин зӯрварӣ нисбати қурбониёни зӯрвари оилавӣ бо мақсади иҷрои амале, ё худдорӣ аз иҷрои амале мебошад” (саҳ. 33).

Зербоби дуюми боби якум ба масъалаҳои таҳлили муқоисавии зӯрварӣ дар оила дар Иттиҳоди Давлатҳои Мустақил бахшида шудааст.

Дар асоси таҳлилҳои гузаронидашуда, муаллиф ба хулоса меояд, ки ҳангоми омӯзиши нишондодҳои зӯрварӣ нисбати заҳон дар давлатҳои гуногун ба муҳимияти самти зиндагии иҷтимоии аҳоли аҳаммият додан лозим аст, ки дар заҳони муосир бештар хусусияти паҳншавиро доро аст. Қабули санадҳои меъёрӣ-ҳуқуқӣ дар байни давлатҳои ИДМ дар самти мубориза бар муқобили зӯрварӣ дар оила назаррас мебошад. Муваффақияти заҳон дар ба даст овардани аксар ҳуқуқҳои граҷданӣ, дар байни ИДМ сатҳи назарраси маърифат, баланд бардоштани ҳудогоҳӣ, шугли заҳон ба меҳнати қасбӣ, пайдо кардани мустақилияти иқтисодӣ ва дарки аҳаммияти иҷтимоии заҳон ба соҳаҳои «хусусӣ», ба монанди институти никоҳу оила натавонистанд, ки бетаъсир боқӣ монанд (саҳ. 52).

Зербоби сеюми боби якум таҳқиқоти виқтимологии зӯрварӣ дар оила асоснок карда мешавад.

Ҳангоми таҳлили виқтимологии қурбониёни зӯрварӣ дар оила бояд ҷанбаи хусусияти латентӣ доштани онҳоро ба инобат гирем. Зеро дар муносибатҳои оилавӣ на ҳама кирдорҳои аъзоён бо равиши кушод

ва бо мақсад таҳлили худро ёфта метавонад. Аз ин рӯ, зарур аст, ки хусусияти иштирокчиёни муносибати оилавино ҳамаҷониба омӯзем. Иштирокчиёни муносибатҳои оилавӣ нафарони зерин буда метавонанд. Аз қабилӣ зану шавҳар, фарзандон, узви қалонсолони оила, фарзандхондагон, васӣ ва ғайраҳо, ки хоҷагии якҷояро бо ҳам пеш мебаранд.

Ҳамин тариқ, қурбонии муносибатҳои оилавӣ метавонанд шахсони дар синну соли гуногун қарордошта бошанд, ки узви оила ҳастанд ва ба онҳо аз ҷониби узви дигари оила зарари ҷисмонӣ ва ё рӯҳӣ расидааст ва ё таҳдиди асосноки расонидани чунин зарар ба вуҷуд омада бошад. Аз сабаби он ки аксарияти оилаҳои тоҷик зиндагии суннатӣ доранд, ҳамчун анъана мерос мондааст, ки мард “сардор”-и оила ҳисоб меёбад ва дар натиҷа, занон бошанд, зиёдтар аз зӯроварӣ дар оила осеб мебинанд. Дар натиҷа, сатҳи ҷиноятҳои характери виктимологидошта дар оилаҳо зиёд мегарданд. Дар алоқамандӣ ба ин гуфтаҳо мувофиқан ду навъи асосии виктими шахсиро вобаста ба ҷинояти хусусияти зӯроварӣ дар оиладошта, чудо намудан мумкин аст: виктими шахсӣ (ҳамчун сифати объективи дар шахс вуҷуддоштаест, ки ба қобилияти субъективи шахсони алоҳида вобастагӣ дошта, дар натиҷа, онҳоро ҷабрдидаи ҷиноятҳои алоҳида мегардонад, дар ҳолате ки барои онҳо имкони қанорагирӣ намудан аз ин ҷиноятҳо мавҷуд буд). Виктими шахсӣ (ҳамчун сифати субъективи шахсоне, ки қобилияти мустақилона муҳофизат намудани ҳуқуқҳои шахсӣ аз объекти таъсиррасон дар онҳо қоҳиш дода шудааст, ки дар натиҷа онҳо ҷабрдидаи ҷиноятҳои алоҳида мегарданд (саҳ. 65-83).

Боби дуҷуми рисола ба масъалаҳои тавсифномаи криминологии зӯроварӣ дар оила, нишондодҳои шумораӣ ва сифатии ҷиноятҳои зӯроварӣ дар оила, сабаб ва шароитҳои содир кардани ҷиноятҳои зӯроварӣ дар оила, ҷораҳои умумикриминологии пешгирии зӯроварӣ дар оила ва ҷораҳои махсуси криминологии пешгирии зӯроварӣ дар оила бахшида шудааст, ки фарогири ҷор зербооб мебошад.

Махсусан проблемаҳои нишондодҳои шумораӣ ва сифатии ҷиноятҳои зӯроварӣ дар оила дар зербооби якум таҳқиқ карда шудаанд, муаллифи рисола ибраз мекӯяд, ки дар солҳои 2010-2022 3921 ҷинояти хусусияти зӯроварӣ дар оиладошта содир гардидааст, ки аз ин нисбати занон, баъдан ноқилгон ва миқдори қами онҳо нисбати мардон содир гардидааст. Илова ба ин, аз таҳқиқоти криминологии гузаронидашуда бармеояд, ки оид ба минтақаи содирнамудаи ҷиноятҳо дар самти мазкур, маҷеи аввалиндарачаро содирнамоии ин ҷиноятҳо дар ноҳияҳо ва дар ин раванд деҳаҳои қумхурӣ ва баъдан зухури онҳо дар

шаҳрҳо ишғол менамоянд. Махсусан зикр карда шудааст, ки дар солҳои 2020-2021 паталогияи ҷиноятӣ дар вобастагӣ бо зӯроварӣ дар оила бештар ба вилояти Суғд ва НТМ таъсир мерасонад. Дар водихои дигари ҷумҳурӣ ҷиноятҳои сабтгардида оид ба зӯроварӣ дар оила камтар мебошанд (сах.83-108).

Сабаб ва шароитҳои содир кардани ҷиноятҳои зӯроварӣ дар оила дар зербоби дуюми боби дуум мавриди таҳқиқоти илмӣ қарор гирифта шудааст. Муаллиф сабабҳои зӯроварӣ дар оиларо ба гурӯҳҳои зерин ҷудо кардааст: дохилиоилавӣ, ки дар муносибатҳои худӣ оила, аз ҷумла муносибатҳои маҳрамона ба вучуд омадааст; иҷтимоӣ, яъне норозигӣ, таҳқир ва ноқомӣ, ки берун аз оила рух медиҳанд, аммо субъект зӯровариро дар муҳити оилавӣ раво мебинанд ва ё нисбати ягон узви оила зӯровариро татбиқ намуда, ҳолати рӯҳии худро таскин медиҳад; иқтисодӣ, ки аз сабабҳои сатҳи пасти моддӣ дар оила ва шароити бади зиндагӣ ва ғайра сар мезананд; беморӣ, ки дар натиҷаи касалиҳои вазнин, хусусан музминӣ, аз ҷумла равонӣ ва маъҷубии як ё якчанд аъзои оила сар мезананд; инфиродӣ, ки бо хусусиятҳои ахлоқии аъзои муайяни оила ва ё ҳолати равонии ӯ вобастагӣ доранд (сах. 119-121).

Чораҳои умумикриминологии пешгирии зӯроварӣ дар оила дар зербоби сеюми рисола мавриди таҳқиқоти илмӣ қарор гирифта шуда, пешниҳодҳои зарурӣ оварда шудааст. Диссертант зикр мекунад, ки чораҳои умумикриминологии пешгирии зӯроварӣ дар оиларо бо дарназардошти хусусияти умумии сиёсӣ иқтисодӣ ва иҷтимоӣ маънавий доштани он, мубориза бар зидди ҷинояткорӣ дар умум ва намудҳои мушаххаси он ба гурӯҳҳои зерин ҷудо намудан мумкин аст: чораҳои пешанамудай сиёсати давлатӣ оид ба танзими ҳуқуқии муносибатҳои оилавӣ; чораҳои умумикриминологии иқтисодӣ; чораҳои умумикриминологии иҷтимоӣ; чораҳои умумикриминологии маънавий (сах.123).

Дар зербоби чоруми боби дуум проблемаҳои чораҳои махсуси криминологии пешгирии зӯроварӣ дар оиларо мушаххас менамояд. Чораҳои махсуси криминологии пешгирии зӯроварӣ дар оиларо муаллиф дар рисола ба намудҳои зерин тақсим кардааст: чораҳои пешгирии ҳолатҳое, ки сабаби содир гардидани ҷинояти хусусияти зӯроваридошта дар оила мегарданд; чораҳои аз байн бурдани зӯроварӣ дар оила; чораҳои муҳофизатӣ хангоми баррасӣ ва ҳалли парвандаҳои ҷиноятӣ ва парвандаҳои хусусии айбдоркунӣ дар соҳаи муносибатҳои оилавӣ; чораҳои таҳлиلى дар оилаҳое, ки дар онҳо кирдори зӯроварона содир мегардад; чораҳои дигари махсуси криминологии пешгирии зӯроварӣ дар оила.

Натиҷаҳои мушаххаси илмии зикршуда аз он шаҳодат медиҳанд, ки онҳо аҳамияти баланди илмӣ ва амалӣ дошта, барои пешрафти илми криминология ва мубориза алайҳи ҷиноятҳои мазкур аз тарафи мақомоти ҳифзи ҳуқуқ мусоидат хоҳанд кард.

Натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ, аз он ҷумла нуктаҳои илмӣ, ки ба ҳимоя пешкаш шудаанд, заминаи кофӣ ва боэътимоди назариявӣ ва методологӣ доранд. Асосҳои назариявии таҳқиқоти диссертатсияро корҳои илмӣ-назариявии олимони ватаниву хориҷӣ оид ба ҷанбаҳои гуногуни танзими ҳуқуқии муносибатҳои маданӣ, пажӯҳишҳои соҳавӣ ва назариявӣ-амалии мақомоти давлатӣ, ки ба масъалаи мазкур бахшида шудаанд, ташкил медиҳанд. Зимни таълифи диссертатсия муаллиф аз усулҳои умумии илмӣ ва махсуси илмии зерин истифода кардааст: таърихӣ, низомнокӣ, расмӣ-мантӣ, муқоисавӣ-ҳуқуқӣ ва дигар усулҳо.

Ифодаи натиҷаҳои илмӣ дар нашрияҳо ва ҷорабиниҳои илмӣ, муқаррароти умумии таҳқиқоти диссертатсионӣ, хулоса ва тавсияҳои дар он ҷойдошта дар ҳаҷми зарурӣ нашр шудааст: 1 монография, 13 мақолаи илмӣ, аз ҷумла 8 мақола дар нашрияҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 5 мақола дар нашрияҳои дигар бо забонҳои тоҷикӣ нашр шудаанд. Натиҷаҳои асосии таҳқиқоти диссертатсионӣ аз ҷониби муаллиф дар якҷанд конференсияҳои ҷумҳуриявӣ, байналмилалӣ илмӣ-назариявӣ ва амалӣ дар шакли маърузаҳо иброз шудаанд.

Чун илм бе баҳс нест, дар рисолаи илмии Ғафорова Ш.А. баъзе эродҳои хусусияти мувоҳисавидоштаро дарёфт кардан мумкин аст:

1. Дар саҳифаи 35 диссертатсияи мазкур омадааст, ки то ҳол усули ягонаи муайяннамоии истифодаи баъзе истилоҳот ба монанди зӯроварии оилавӣ, зӯроварии хонаводагӣ, хушунати оилавӣ ва зӯроварӣ дар оила дар амалияи татбиқи ҳуқуқӣ вучуд надорад. Сабаб дар ҷустуҷӯ, ки диссертант дар рисолаи мазкур истилоҳоти зӯроварӣ дар оиларо истифода бурдааст?

2. Намудҳои зӯроварӣ дар оила тибқи Қонуни ҚТ “Дар бораи пешгирии зӯроварӣ дар оила” ба зӯроварии ҷисмонӣ, рӯҳӣ, шахвонӣ ва иқтисодӣ ҷудо гардидаанд, аммо дар таҳқиқоти мазкур махсусан дар зербоби 1.1 мушоҳида мегардад, ки зӯроварии рӯҳӣ боз ба зӯроварии эҳсосотӣ (эмотсионалӣ) ҷудо гардидааст.

Пешниҳод карда мешавад, ки дар раванди ҳимояи ошкоро аз тарафи диссертант ба ин масъала равшанӣ андохта шавад.

3. Дар диссертатсия роҳҳои зӯҳур намудани зӯроварии иқтисодӣ дар оила дар ҷустуҷӯ гардидаанд: маҳрум намудан аз истифодаи захираҳо

(захираҳои моддӣ); ба фаъолияти меҳнатӣ иҷозат надодан (ба ин васила тобеи худ намудани қобилияти иродаи шахс); маҳдуднамоӣ, ради додани маблағ; пинҳон намудани даромад (ба хоҳири насупоридани алимент ва ё дигар хароҷот); тақсимои ноодилонаи молу мулк; гирифтани музди қор. Ин аломатҳо асосан дар таркиби моддаҳои ҚҶ ҚТ дида мешаванд. Аммо таҳлили моддаҳои ҚҶ ҚТ, ки аломатҳои зӯроварии иқтисодиро мушаххас мекунанд, дар рисола дида намешаванд.

Эродҳои, ки дар боло зикр шудаанд, аз лиҳози илмӣ мувоҳисавӣ буда, ба қомил будани рисола таъсири манфӣ намерасонанд. Онҳо аз он шаҳодат медиҳанд, ки масъалаҳои баррасикардаи муаллиф мароқангез буда, метавонанд диққати муҳаққиқонро ба худ ҷалб намоянд.

Мутобиқати таҳассуси илмӣ довталаб ба дараҷаи илмӣ

Рисолаи илмӣ Гафорова Шаҳноза Абдучабборовна дар мавзӯи “Хусусиятҳои криминалогии зӯроварӣ дар оила ва роҳҳои пешгирии он” барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ ба ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминалогия; ҳуқуқи иҷроӣ чазои ҷиноятӣ, ки бо Қарори Раёсати Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 сентябри соли 2021, №7 тасдиқ шудааст, мувофиқат мекунад.

Диссертатсия ва автореферат дар семинари васеи илмӣ-назариявии назди кафедраи ҳуқуқи ҷиноятӣ криминалогия ва психологияи АВКДҚТ муҳокима шуд. Дар семинар 14 нафар иштирок намуданд: тарафдор 14, зид - нест, бетараф - нест. Протоколи семинари илмӣ-назариявӣ аз 14.11.2023, № 1.

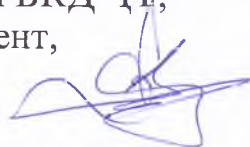
Қисмати хотимагии тақриз – хулоса

Рисолаи баррасигардида аз лиҳози муҳраиҷат, ном ва нақшаи мавзӯ, муқаддима, бобҳо ва зербобҳо, хулосаю сарчашмаҳо, пай дар ҳам бо услуби илмӣ таҳия гардидааст. Дар он ақидаҳои гуногуни илмӣ, маводи қорӣ ва таҷрибаи татбиқи ҳуқуқ таҳлил гардида, хулосаҳои муҳим ва тавсияҳои муфид ҷиҳати тақмили илми ҳуқуқшиносӣ манзур шудааст. Дар маҷмӯъ, рисолаи Гафорова Шаҳноза Абдучабборовна дар мавзӯи “Хусусиятҳои криминалогии зӯроварӣ дар оила ва роҳҳои пешгирии он” барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ ба ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминалогия; ҳуқуқи иҷроӣ чазои ҷиноятӣ пешниҳод шудааст, ба талаботи бандҳои 33-35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳуқумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ

номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ доир ба ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ мебошад.

Тақризи муассисаи тақриздиханда аз ҷониби Сафарзода Ҳаёт Сайдамир, номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ (12.00.08), профессори кафедраи пешгирии терроризм ва таъмини беҳатарии ҷамъиятии факултети №6 Академияи ВКД Ҷумҳурии Тоҷикистон, дар асоси талаботҳои бандҳои 76-79 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, омода карда шуда, он дар ҷаласаи кафедраи ҳуқуқи ҷиноятӣ, криминология ва психологияи Академияи ВКД Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳокима ва ҷонибдорӣ карда шудааст. Дар ҷаласаи кафедра иштирок доштанд: 13 нафар, ба тарафдорӣ овоз доданд 13 нафар, муқобил, бетараф нест. 15 ноябри соли 2023 (протоколи № 5).

Раиси семинари васеи илмӣ-назариявӣ,
Котиби Шурои олимони Академияи ВКД ҶТ,
номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсент,
полковники милитсия

Абдурашидзода А.А.

Ташхисгар, профессори кафедраи пешгирии
терроризм ва таъмини беҳатарии ҷамъиятии
факултети №6 Академияи ВКД ҶТ,
номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсент,
полковники милитсия

Сафарзода Ҳ.С.

дотсенти кафедраи ҳуқуқи ҷиноятӣ,
криминология ва психологияи
факултети №2 Академияи ВКД ҶТ,
подполковники милитсия

Аҳёзода Ш.Т.

“Имзои С.З. Заробидинзода, Ҳ.С. Сафарзода
ва Ш.Т. Аҳёзодаро тасдиқ менамоям”
Сардори ШК ва КҲШ Академияи ВКД ҶТ,
подполковники милитсия

Музаффарзода Б.З.

“17” ноябр соли 2023

Суроға: Ҷумҳурии Тоҷикистон, Муассисаи давлатии таълимии таҳсилоти олии касбии «Академияи Вазорати корҳои дохилии Ҷумҳурии Тоҷикистон», 734012, ш. Душанбе, кӯчаи М. Мастиқов 3;
Тел.: (+992 37) 226-28-01; факс: (+992 37) 226-60-43. Сомона: www.avkd.tj.
E-mail: avkdtj@mail.ru